

14-02-2026 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΨΥΧΩΝ. ΗΧΟΣ Β΄.

14-02-2026 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

(Ψυχοσάββατον πρὸ τῆς Ἀπόκρεω). Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἔ
† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμός ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὅ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὅς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησι]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπικηρά. Ψαλμὸς ρμ' (140).

Ἦχος Δι

Κυ ρι ε ε κεκραζα προς σε ει σα α

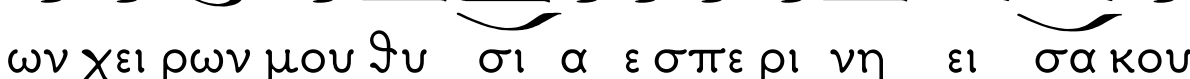
κου στον μου ει σα κου στον μου Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ε κεκραζα προς σε ει σα ακου στον μου

προσχεστη φω νη της δε η η σε ως μου εν

τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου στον

μου Κυ ρι ε

Κα τευ θυν θη τω η προ ο σευ χη μου ως

θυ μι α μα ε νω ω πι ον σου ε παρ σις τω

ων χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ει σα κου

σον μου Κυ ρι ε

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου

και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει

λη μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα α σεις εν α μαρ τι ι αις

Ευν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο

μι αν και ου μη συν δι α σω με τα των

ε κλε κτων αυ των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγξει με ε λεονδε αμαρτωλου μη λιπα

να τωτην κε φαλη ην μου

Ο τι ε τι και η προσευχη μου εν

ταις ευδοκiais αυτων κατεποθησαν

εχομε να πετρας οι κριται αυτων

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι η

δυνθησαν ωσει παχος γης ερραγη επι

της γης διεσκορπισθητα οστα αυτων

παρα τον αδην

Ο τι προς σε Κυριε Κυριε οι ο

φθαλμοι μου επισοιη λπισα μη αντανε

ληστην ψυχη ην μου

Φυλαξον με απο παγιδος ης συ
νεστησαν το μοι και απο σκανδαλων

των εργαζομενων την ανομιαν
αν

Πεσουνται εν αμβληστρω των
οι αματωλοι καταμονασειμι εγω ε
ως αν παρελθω

Φωνη μου προς Κυριον εκκραζα
φωνη μου προς Κυριον εδεηθην

Εκχεω ενωπιον αυτου την δεη

σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ

του α παγ γε λω

Εν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα

μου και συ ε εγνωστας τριβους μου

Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην

ε κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε

πε βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

ε εστι νο εκ ζη τωων την ψυχην μου

Ε κε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα

Συ ει η ελ πι ις μου με ρις μου ει εν γη

ζων των

Προ ο σχες προς την δε η σιν μου ο

τι ε τα πει νω θην σφοδρα

Ρυσαι με εκ των κα τα δι ω κον των

με ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

με

Ε ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην

μου του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο νο

μα τι ι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι

ε ως ου αν τα πο δω ως μοι

Εκ βα θρων ε κε κρα ζα σοι οι Κυ ρι

ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νη ης

μου

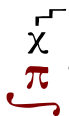
Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα

εις την φω νην της δε η σε ω ω ως

μου

Μαρτυρικά τοῦ β' ἡχου.

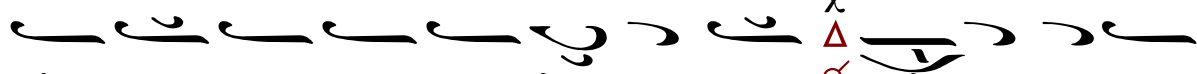
Ἦχος Πα

 αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
 σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε
 ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Τῶν ἁγίων μαρτύρων, πρεσβευόντων ὑπὲρ
 ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνοῦντων, πᾶσα πλάνη
 πέπαυται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, πίστει
 διασώζεται.

 των α γι ι ων Μαρ τυ ρων πρε σβευ
 ον των υ περ η μων και τον Χρι στον υ μνουν
 των πα σα πλα νη πε παυ ται και των αν
 θρωπων το γε νος πιστει δι α α σω ζε ται

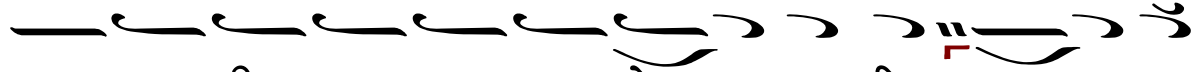
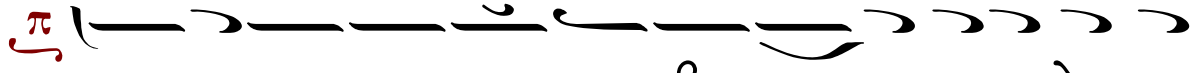

 νε κεν του ο νο μα τος σου υ

 πε μαι να σε Κυ ρι ε υ πε μαι νεν η

 ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η

 ψυ χη μου ε πι τον Κυ ριον

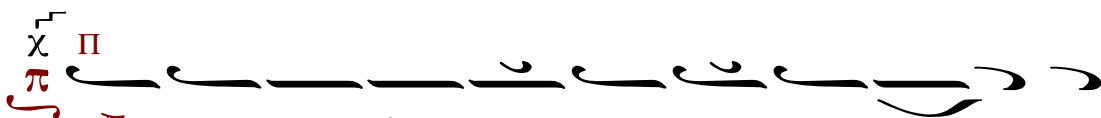
Χοροὶ μαρτύρων ἀντέστησαν, τοῖς
 τυράννοις λέγοντες· Ἡμεῖς στρατευόμεθα τῷ
 Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, εἰ καὶ πυρὶ καὶ
 βασάνοις ἀναλώσητε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς
 Τριάδος τὴν δύναμιν.

Χο ροι μαρ τυ υ ρων αν τε στη σαν

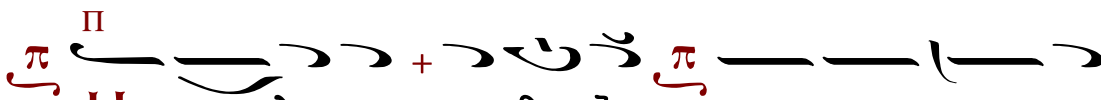
 τοις τυ ραν νοις λε γοντες η μαι εις στρατευ

 ο με θα τω Βα σι λει ει των δυ υ να μεων

 ει ει και πυ ρι και βα σανοις ανα λω ση

 τε η μας ουκ αρ νου με θα της Τρι α αδος

 την δυ να μιν

 Ἀ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
 κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι
 σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ριον

Μεγάλη ἡ δόξα, ἣν ἐκτήσασθε Ἅγιοι διὰ τῆς Πίστεως! οὐ μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν τὸν ἐχθρὸν ἐνικήσατε, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον πνεύματα ἀπελαύνετε, ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροί, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

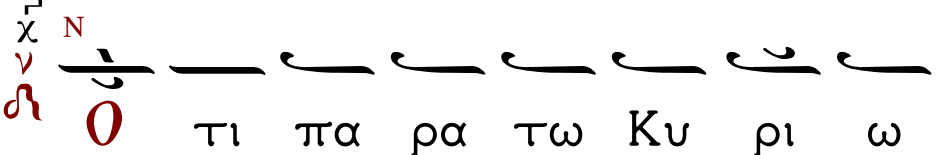
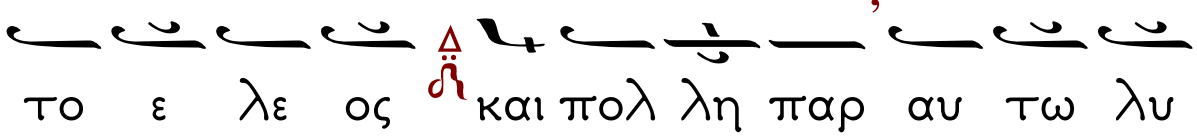
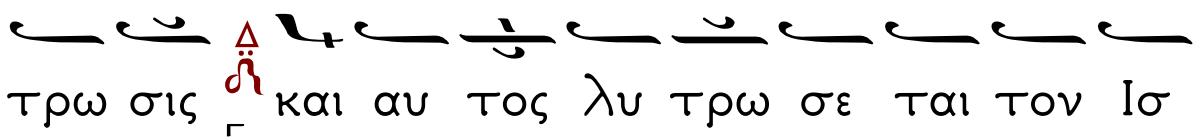
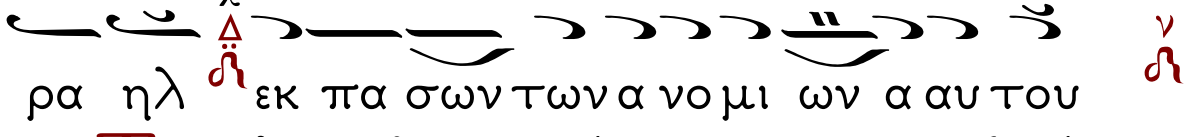

 Με γα λη η η δο ξα ην ε κτη η
 σα σθε Α γιοι δι α α της πι στε ως ου μο
 νον γαρ εν τω πα α σchein τον εχ θρον ε νι κη
 σα τε αλ λα και με τα θα να τον πνευ μα τα α α
 πε λαυ νε τε α σθε νουν τας θε ρα πευ ε τε

ψυχων και σω μα των ι α τροι πρε σβευ σα
τε προς Κυ ρι ον ε λε η θη ναι τας ψυ χας
ημων

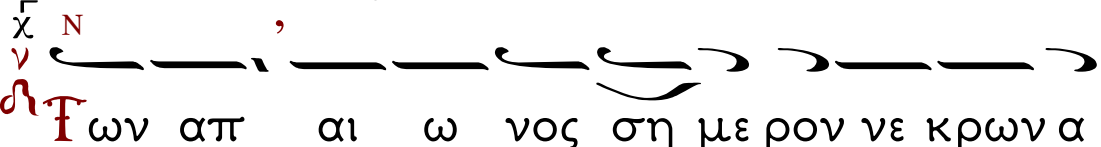
Εἶτα τὰ γ' Προσόμοια τῶν Κεκοιμημένων.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ ἐν Ἑδέμ Παράδεισος.

Σπῆχος. ^χ ^ν ^N
 Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω

 το ε λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ

 τρω σις και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ

 ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ων α αυ του

Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν, ἀπάντων κατ' ὄνομα, μετὰ πίστεως ζησάντων εὐσεβῶς, μνήμην τελοῦντες οἱ πιστοί, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, ἀνυμνήσωμεν, αἰτοῦντες ἐκτενῶς, τούτους ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ἀπολογίαν ἀγαθὴν, δοῦναι αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ πᾶσαν κρίνοντι τὴν γῆν, τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ παραστάσεως τυχόντας ἐν χαρᾷ, ἐν μερίδι Δικαίων, καὶ ἐν Ἀγίων κλήρῳ φωτεινῷ, καὶ ἀξίους γενέσθαι, τῆς οὐρανίου βασιλείας αὐτοῦ.

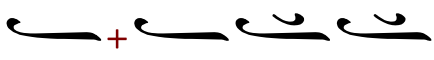
^χ ^ν ^N
 Των απ αι ω νος ση με ρον νε κρων α

παν των κατ' ο νομα με τα πιστεως ζη
 σαν των ευσεβως μνη μην τε λουντες οι πι
 στοι τον Σωτηρα και Κυριον ανυμνη
 σωμεν αι τουντες εκτενωσ τουτους εν ω
 ωρα της κρισεως απο λογι αν α
 γα θην δουναι αυτωτω Θεω ημων τω
 πασαν κρινοντι την γην της δεξι
 αυτου παραστασεως τυχοντας εν χα
 ρα εν μεριδι Δικαιαιων και εν
 Αγιων κληρωφωτεινω και αξιους
 γενεσθαι της ουρανιου βασιλειας αυ

➤
του

ν
Δ

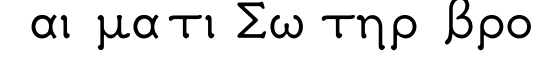
Σπῆχος. ^νΔ ^χ   νει τε τον Κυ ρι ον παν

 ⁺ ^Δ ^χ
τα τα ε θνη ^Δ ε παι νε σα τε αυ τον

παντες οι λαοι

ν
Δ

Ὁ τῷ οἰκείῳ αἵματι Σωτήρ, βροτοὺς ἐκπριάμενος, καὶ θανάτῳ σου, θανάτου τοῦ πικροῦ, ἐκλυτρωσάμενος ἡμᾶς, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, παρασχὼν τῇ ἀναστάσει σου ἡμῖν, πάντας ἀνάπαυσον Κύριε, τοὺς κοιμηθέντας εὐσεβῶς, ἢ ἐν ἐρήμοις, ἢ πόλεσιν, ἢ ἐν θαλάσῃ, ἢ ἐν γῇ, ἢ ἐν παντὶ τόπῳ, βασιλεῖς τε, ἱερεῖς, ἀρχιερεῖς, μοναστὰς καὶ μιγάδας, ἐν ἡλικία πάσῃ παγγενεῖ, καὶ ἀξιώσον αὐτούς, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

^νΔ ⁰ ⁺
τω οι κει ω αι μα τι Σω τη ρ βρο

  ⁶ ^λ
τους εκ πρι α με νος και θα να τω σου θα

να του του πι κρου ^γ εκ λυ τρω σα με νος
 η μας ^Δ και ζω ην την αι ω νιον ^β πα ρα
 σχων τη Α να στα σει σου η μιν ^γ παν τας α
 να παυ σον Κυ ρι ε ^Δ τους κοι μη θεν τας
 ευ σε βως ^Δ η εν ε ρη μοις η πο λε σιν
^β η εν θα λα σση η εν γη ^γ η εν παν τι
 ι το οπω ^β βα σι λεις τε ι ε ρεις αρ χι
 ε ρεις ^Δ μο να στας και αι μι γα α α δας ^γ εν
 η λι κι α πα ση πα γ γε νει ^Δ και α
 ξι ω σον του τους της ου ρα νι ου βα σι λει
 α ας σου ^γ

των ευσεβως ^γ δι ο αι του μενε κτε νως ^Δ
 τους σουσ δουλους α να παυ σον ⁶ εν αυ λαις
 σου και εν κολποις Α βρα αμ ^γ τους εξ Α
 δα αμ με χρι ση με ρον ^Δ λα τρευ σαν τας σοι
 κα θα ρως ^Δ πα τε ρας και α δελ φους η μων ⁶
 φι ι λους ο μου και συγ γε νεις ^Δ α παν
 τα αν θρω πον τα του βι ου λει του ργη σαν τα
 πισ τως ^γ και προς σε ε με τα σταν τα πο λυ
 ει δως και πο λυ τρο πως ο Θε ος ^Δ και
 α ξι ω σον του τους της ου ρα νι ου βασι
 λει α ας σου ^γ

Δόξα... Ἦχος πλ. δ' ^χ ^N Δοξα Πατρι και Υι ω
 και α γι ω Πνευματι ^γ ^Δ
^N ^γ Θρηνω ω και ο δυρομαι ^Δ ^N οταν εν
 νοησω τον θανατον ^γ ^Δ και ιδω εν τοις τα
 φοιςκει με εν ην την κατ ει κονα Θεου ^Δ ^Α
^B ^N πλασθεισαν ημιν ωραι ο τη τα ⁶ ^λ αμορφον
 αδοξον μη ε εχουσαν ειδος ^γ ^Δ ω του
 θαυμαατος ^Δ ^Α τι το περι η μας ^Δ ^N του το γε
 γο νε ε μυστηριον ^γ ^Γ πως πα ρε δο ο θη
 μεν τη φθορα ^γ ^N πως συ νε ζευ χθη μεν τω θα
 να τω ^γ ^Δ ον τως Θε ου προ στα α ζει ως γε

γράφεται ^Δ του πα ⁺ ρε ^Π χο ⁺ ον ⁺ τος ⁺ τοις ⁺ με ⁺ τα
^N στασι ⁵ τη ⁵ να ⁵ απα ⁵ αυ ⁵ σιν ^γ

Καὶ νῦν... Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον τοῦ β' ἤχου.

Καὶ νῦ ν υ υ ν και α α ει και εις τους
αι ω νας τωνα ι ω ω ω νων α α μην
Πα ρη η η λ θεν η η σκι ι ι α α
α του νο ο μου τη ης χα ρι ι ι το ο ος
ε ελ θου ου ου σης ως γαρ η βα α α
τος ου ου κ ε ε και αι ε ε ε το κα
τα φλε ε ε ε γο ο ο με ε ε νη ου
τω Πα ρ θε ε νος ε ε ε ε τε ε ε ε κες
και αι πα α α αρ θε νος ε ε ε μει ει ει ει
νας αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ο ος

δι και ο συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε
ε τει λεν Η η η λι ι ι ι ος αν τι
ι ι Μω υ υ υ σε ε ε ως Χρι ι στος η σω
τη ρι ι ι α των ψυ υ χω ω ων η η η η
μω ω ω ων

Ἄνευ Εἰσόδου: «Φῶς ἱλαρόν».

Φῶς ἱλαρόν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἀντὶ τοῦ Προκειμένου τῆς ἡμέρας τὸ «Ἀλληλούϊα».

Ἦχος π̣δ̣ — Γα̣

Γ^Μ Γ^Γ
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α α

αλ λη λου ι ι α

Στιχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Γ^Μ Γ^Γ
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α α

αλ λη λου ι ι α

Στιχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,

εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου,
αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου
αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου
αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν
ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Γοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Γοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν

ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἵη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Ἀπόστιχα:

Τὸ δ' Μαρτυρικὸν ἐ' τὰ δύο Νεκρώσιμα τοῦ β' ἤχου.
(Ζήτηι ταῦτα εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριώδου)

Ἦχος Πά

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν μὴ ποθήσαντες,
Ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ
Ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνασι, Κύριε
πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ τὴν ἐπὶ γειὸν ἀπολαυσὶν μὴ
ποθήσαντες Ἀθλοφόροι οὐρανίων
ἀγαθῶν ἠξιώθησαν καὶ Ἀγγέλων
συμπολῖται γεγόνασι Κυριε πρε
σβείαις αὐτῶν ἐλέησον καὶ σῶσον ἡ
μας

Στίχ. Λί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

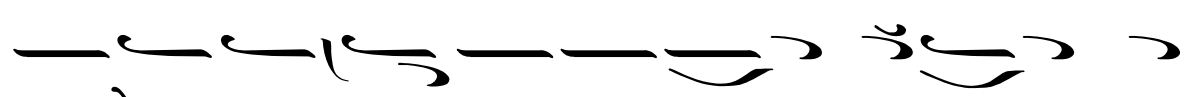
Οἶμοι οἶον ἄγωνά ἔχει ἡ ψυχὴ, χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! οἶμοι πόσα δακρύει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἔλεων αὐτήν! πρὸς τοὺς Ἀγγέλους τὰ ὄμματα ῥέπουσα, ἄπρακτα καθικετεύει, πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα. Διὸ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

 Οἶοι οἶοι μοι οἶον ἀγωνα εχει η

 ψυχη χωριζομενη εκ του σωματος

 οἶοι οἶοι μοι ποσα δακρυει τοτε και ουχ υ

 παρχει ο ελεων αυτην προς τους Αγ

 γελους τα ομματα ρεπουσα απρακτα

 κα θικετευει προς τους ανθρωπους τας

χείρας ἐκ τεινοῦ σαοῦκ ἐ ἐχει τὸν βο
 ἡ θουοῦντα δι ο α γαπη τοιμουα
 δελφοί εν νο ἡσαντες ἡμῶν το βραχυ
 τῆς ζωῆς τοῖς με ταστασίτηνα ναπαυσιν πα
 ρα Χριστοῦ αἰτησω μεθὰ καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡ
 μῶν το μεγα ε λεος

Στίχ. **Μ**ακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ
 προσελάβου, Κύριε.

Ἐκ γῆς πλαστουρήσας με, εἰς γῆν πάλιν
 πορεύεσθαι, τῇ παραβάσει με κατέκρινας,
 ἔστησας ἡμέραν ἐτάσεως, ἐν ἣ τὰ κρυπτὰ τῆς
 ἐκάστου πράξεως, φανερὰ παρίστανται ἐνώπιόν
 σου, τότε φεῖσαί μου ἀναμάρτητε, καὶ τῶν
 ἐσφαλμένων μοι συγχώρησιν διδούς, τῆς
 Βασιλείας σου μὴ χωρίσης με.

Ἐκ γῆς πλαστουρ γήσας με εἰς γῆν

παλιν πορευεσθαι τη παρὰ βασει μεκά
τε κρινάς εστησας ημεραν ετασεως
εν η η τα κρυπτα της εκαστου πρα
ξεως φανεραιστανται ενωπιον
σου το φεισαι μου αναμαρτηητε
και των εσφαλμενων μοι συγχωρησιν δι
δους της βασιλειας σου μη χωρισης με

αι ων α να παυ σο ον

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ωνων α μην

Πρε σβει αις της τε κου σης σε Χρι στε και

τω ων μαρ τυ ρων σου α πο στο ο ο λων

προ φη των Ι ε ρα ρ χων ο σι ων και δι

και ων και παν των των α γι ι ων τους

κοι μη θεν τας δου λους σου α να παυ σο

ο ον

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Νεκρώσιμος Κανὼν τοῦ πλ. β' ἤχου· «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις...», ἄνευ τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ, μετὰ τῶν στίχων: εἰς τὸ α' τροπάριον ἐκάστης Ὡδῆς· «Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου», εἰς τὸ β' τροπάριον· «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται», εἰς τὸ γ', Δόξα καὶ εἰς τὸ δ', Καὶ νῦν. Εἰς τὸ τέλος τῆς θ' Ὡδῆς ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον...», ζῆτει τοῦτον εἰς τὴν Παρακλητικὴν τῷ Σαββάτῳ πρωΐ ἢ εἰς τὸ Πεντηκοστάριον μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν τοῦ Σαββάτου τῆς ζ' ἑβδομάδος.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΝΥΧΙΔΟΣ.

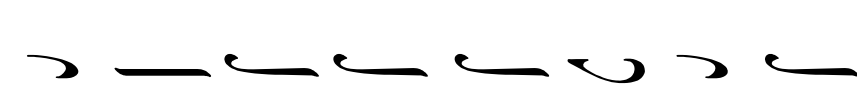
Ὡδὴ Α΄. Ὁ Εἰρμός. Βοῦ $\bar{\chi}$

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου.

Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηγεκῶς, οἱ
γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστε· οὓς
ἐκ γῆς μετέστησας πιστούς, αἰωνίων ἀγαθῶν
τυχεῖν ἀξίωσον.

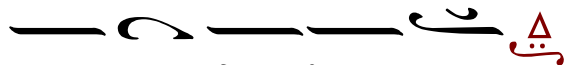
Στίχος.

Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου

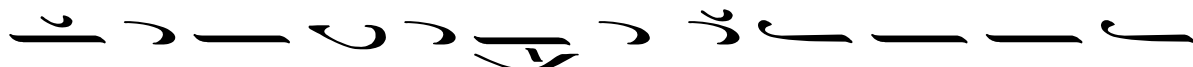
Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ

χας των δου λων σου

Εν ου ρα νι οις θα λαμοις δι η νε

κως οι γεν ναι οι μαρ τυ ρες δυ σω που σι

σε Χρι στε ους εκ γης με τε στη σας πι

στους αι ω νι ω ν α γα θων τυ χειν α
 ξι ω σο ον

Στίχος. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
 αὐλισθήσονται.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα, ζῶον μικτόν,
 μέσον με τὸν ἄνθρωπον, ταπεινότητος ὁμοῦ καὶ
 μεγέθους ἔπλασας· διό, τὰς τῶν δούλων σου
 ψυχάς, Σωτὴρ ἀνάπαυσον.

Στίχος. Αἱ ψυ χαι αυ των εν α γα θοις
 αυ λι σθη σο νται

Κα τα κο σμη σας τα παν τα ζω ον μει

κτον με σον με τον αν θρω πον τα πει νο

τη το ος ο μου και με γε θους ε πλα

σας δι ο τας των δου λων σου ψυ χας Σω

τηρ α να παυ σο ον

6.

Δόξα Πατρι...

Τοῦ Παραδείσου πολίτην καὶ γεωργόν,
κατ' ἀρχάς με ἔταξας, παραβάντα δὲ τὴν σήν,
ἐντολὴν ἐξώρισας· διὸ τὰς τῶν δούλων σου
ψυχὰς Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Σπῆχος. Δόξα Πα τρι και Υι ω και α

γι ω Πνευ μα τι

Του πα ρα δει σου πο λι την και γε ωρ
γον κατ αρ χας με ε τα ξας πα ρα βαν τα
δε την σην εν το λην ε ζω ρι σας δι ο
τας των δου λων σου ψυ χας Σω τερ α να
παυ σο ον

6.

Καὶ νῦν...**Θ**εοτοκίον.

Ὁ ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Εὐαν τὸ πρίν, τὴν
ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστροῦς
σάρκα περιβάλλεται, δι' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν
ἰσχὺν Ἀγνὴ διέλυσεν.

Στίχος. ^χ**Κ**αὶ νυν καὶ α εὐ καὶ εἰς τοὺς

αὶ ὠ νας τῶν αὶ ὠ νων α μην

Ο ἐκ πλευ ρας δι α πλα σας Ευ αν το

πριν τὴν η μων προ μη το ρα ἐξ α χραν του

σου γαστρος σαρκα πε ρι βαλ λε ται δι

ης του θα να του την ισχυν Α γνη δι

ε λυ σε ε

Ῥοδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

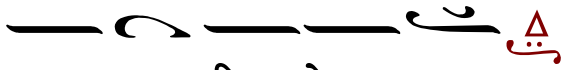
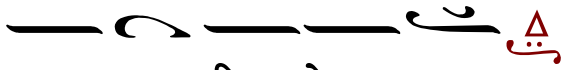
Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

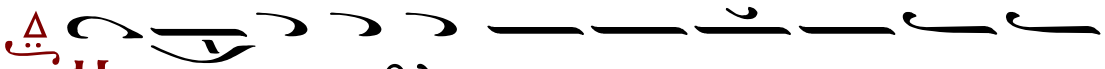
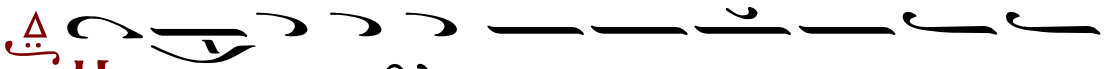
Νομίμως ἤθλησαν οἱ σοί, Μάρτυρες Ζωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες παρὰ σοῦ, τοῖς μεταστάσι πιστοῖς, αἰωνίαν λύτρωσιν βραβεύουσι.

Στίχος.

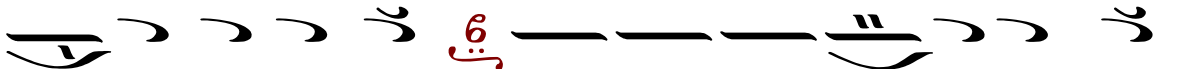
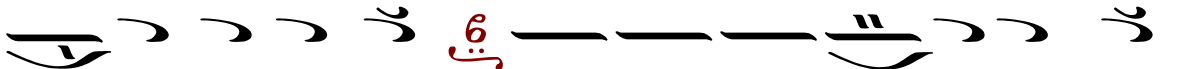
Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου

Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ

χας των δου λων σου

Νο μι μως η θλη σαν οι σοι Μαρ τυ ρες

ζω ο δο τα και στε φανω της νι ικης κο σμη

θεν τες πα ρα σου τοις με τα στα σι πι στοις

αι ω νι αν λυ τρω σιν βρα βευ ου σι ι

Στίχος. **Λ**ί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ
σημείοις, ἐμὲ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων
σεαυτὸν κενώσας ὡς συμπαθῆς καὶ ζητήσας
εὗρες καὶ διέσωσας.

Στίχος. **Ἄ**ι ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται

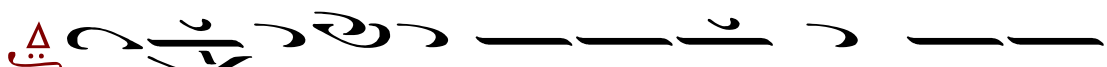
Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς τέρασι
καὶ σημείοις ἐμὲ τὸν πλανηθέντα ἐπ'
ἐσχάτων σεαυτὸν κενώσας ὡς συμπαθῆς
καὶ ζητήσας εὗρες καὶ διέσωσα
ας

Δόξα Πατρί...

Ῥεόντων ἄστατον φθοράν, τοὺς πρὸς σέ
διαβάντας, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, κατοικεῖν
χαρμονικῶς, ἀξίωσον ἀγαθέ, δικαιώσας πίστει
τε καὶ χάριτι.

Σπῆχος.
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α

γι ω Πνευμα τι

Ῥε ον των α στα τον φ θο ραν τους προς σε

δι α βάν τας ἐν σκη ναις αι ω νι ι οῖς κα

τοι κειν χαρ μο νι κως α ξι ω σον α γα

θε δι και ω σας πι στει τε και χα ρι

ι τι

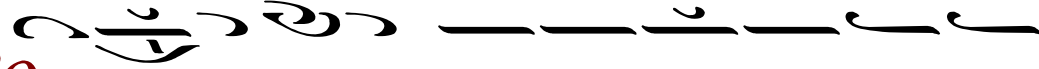
Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

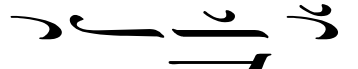
Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, πάναγνε
Θεομήτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν

ἀληθῇ, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τοῦ θανάτου
λύσαντα τὴν δύναμιν.

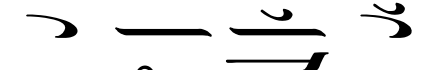
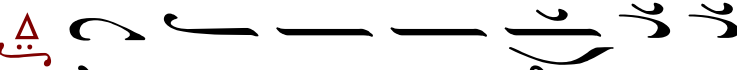
Σπῆχος. ^χ +
Και νυν και α ει και εις τους

 +
αι ω νας των αι ω νων α μην

Ουκ εστιν αμεμπτως συ πα να γνε

 +
Θε ο μητορ μο νη γαρ εξ αι ω νος τον Θε

ον τον αληθη συ νε λα βες εν γαστρι

του θα να του λυ σαν τα την δυ να μι

ιν

Ὡδὴ δ'.

Χριστός μου δύναμις.

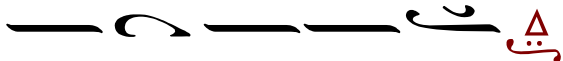
Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου.

Σοφίας μείζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ
τῆς περὶ τὰ δῶρα πολυτελοῦς, Δέσποτα
χρηστότητος, τὰς τῶν Μαρτύρων χορείας, τοῖς
Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.

Στίχος.

Πρε σβει αἰς των Μαρ τυ ρων σου

Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ

χας των δου λων σου

Σο φι α μει ζο νος δει κνυ ων Κυ ρι ος

της πε ρι τα δω ρα πο λυ τε λους Δε

σπο τα χρη στο τη τος τας των Μαρ τυ ρων

χο ρει ας τοις Αγ γε λοις συ νη ρι θμη

→ →

6.

σας

Στίχος. Λί ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Ἀφράστου δόξης σου, τυχεῖν ἀξίωσον, τοὺς
πρὸς σὲ μεταστάντας, ἔνθα Χριστέ, τῶν
εὐφραινομένων ἐστὶν ἡ κατοικία, καὶ φωνή,
καθαρᾶς ἀγαλλιάσεως.

Στίχος. 6. ^χ — — — + — — — — —

Λί ψυ χαι αυ των εν α γα θοις

→ → — — — — — Δ.

αυ λι σθη σο νται

6. — — — — — — — — — — — — — — — — —

Ἀ φρα στου δο ξης σου τυ χειν α ξι

→ → 6. — — — — — — — — — — — — — — — — —

ω σον τους προς σε με τα σταν τας εν θα Χρι

→ Δ. — — — — — — — — — — — — — — — — —

στε των ευ φραι νο με νων ε στιν η κα

→ → — — — — — — — — — — — — — — — — — Δ.

τοι κι α και φω νη κα θαρ ας α γα λι

→ → → →

6.

α σε ω ως

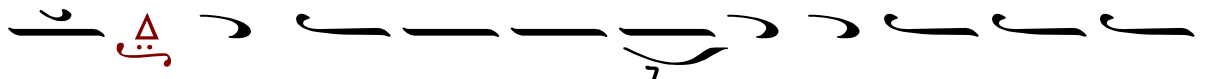
Δόξα Πατρί...

Ὑμνοῦντας πρόσδεξαι, τὸ θεῖον κράτος σου, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, τέκνα φωτός, τούτους ἐργαζόμενος, τῆς ἁμαρτίας τὴν ἀχλύν, ἐκκαθαίρων πολυέλεε.

Σπῆχος.
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α

γι ω Πνευ μα τι

Ὑ μνου ντας προσ δε ξαι το θει ον κρα

τος σου ους εκ γης προ σε λα βου τε κνα φω

τος του τους ερ γα ζο με νος της α μαρ

τι ας την α χλην εκ κα θαι ρων πο λυ

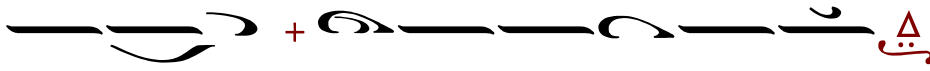
ε λε ε ε

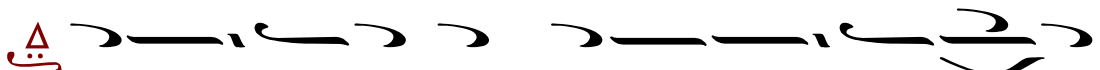
Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Δοχεῖον ἄχραντον, ναὸν πανάμωμον,

κιβωτὸν παναγίαν, παρθενικόν, τόπον
ἀγιάσματος, σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, ὁ
Δεσπότης ἐξελέξατο.

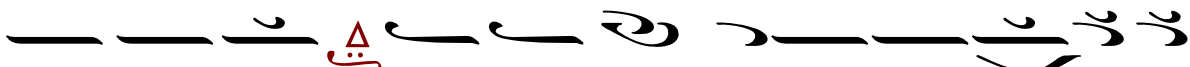
Στίχος. ^χ **Κ**αι νυν και α ει και εις τους

 αι ω νας των αι ω νων α μην

 Δο χει ον αχραντον να ον πα να μω

 ⁶ μον κι βω τον πα να γι αν πα ρ θ ε ν ι κον

 τοπον α γι α σματος σε καλ λον ην του

 Ι α κωβ ^Δ ο Δε σπο της ε ξε λε ξα το

ο

⁶

ᾠδὴ ε΄.

Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Στίχος. **Π**ρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου.

Ὡς ὀλοκάρπωσις ἱερά, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς

ἀνθρωπίνης οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ
δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν
σωτηρίαν, ἀεὶ βραβεύουσι.

Στίχος. ^χ ἔ — — — — —

Πρεσβείαις των Μαρτυρων σου

— — — — — Ἀ — — — — —
Χριστέ ο Θεός ἀναπαύσον τας ψυ

— — — — — Ἀ
χας των δουλων σου

^B Ἀ ᾠ + — — — — — Ἀ ᾠ
ὦς ο λοκαρπωσις ι ε ρα και

— — — — — + — — — — — ᾠ ᾠ ᾠ
ως ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρώπων Μάρτυρες

ᾠ ᾠ ᾠ ἔ — — — — — ᾠ ᾠ ᾠ
φύσεως τῷ δεδοξασμένῳ προσενε

ᾠ ᾠ ᾠ Ἀ — — — — — ᾠ ᾠ ᾠ ᾠ
χθέντες Θεῷ ἡμῖν τὴν σωτηρίαν

ᾠ ᾠ ᾠ ᾠ ᾠ ᾠ ᾠ ᾠ ᾠ
ἀεὶ βραβεύουσι

Στίχος. Ἀἱ ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Τῆς οὐρανίου διαγωγῆς, τῆς διανομῆς τῶν

χαρισμάτων, ἁξίωσον Δέσποτα, τοὺς
προκοιμηθέντας πιστοὺς οἰκέτας σου, παρέχων
τῶν πταισμάτων, τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ἄι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι
σθη σο νται
της ου ρα νι ου δι α γω γης της δι
α νο μης των χα ρι σμα των α ξι ω σον Δε
σπο τα τους προ κοι μη θεν τας πιστους ι
κε τα ας σου πα ρε χων των πται σμα α
των την α πο λυ τρω σιν

Δόξα Πατρί...

Ὁ μόνος φύσει ζωοποιός, τὸ τῆς
ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τοὺς
τελειωθέντας τῆς βασιλείας τῆς σῆς, ἁξίωσον
οἰκτίρμον, μόνε ἀθάνατε.

Σπῆχος. ^ΓΔ ^Δ Δοξα Πα τρι και Υι ω και α
 γι ω Πνευμα τι
^BΔ ^Δ Ο μο νος φυ σει ζω ο ποι ος το της
 α γα θο τη τος ον τως α νε ζι χνι α
 στον πε ε λα γος τους τε λει ω θεν τας της
 Βα σι λει ας της σης α ζι ω σον οι
 κτι ιρ μων μο νε α θα α να τε

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Ἰσχύς καὶ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ, Δέσποινα τοῦ
 κόσμου γεννηθεῖς, καὶ σωτηρία ἐγένετο τοῖς
 ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου πυλῶν,
 ῥυόμενος τοὺς πίστει σε μακαρίζοντας.

Σπῆχος. ^ΓΔ ^Δ **Κ**αι νυν και α ει και εις τους

αι ω νας των αι ω νων α μην

Ι σχυς και υ μνη σις ο εκ σου Δε

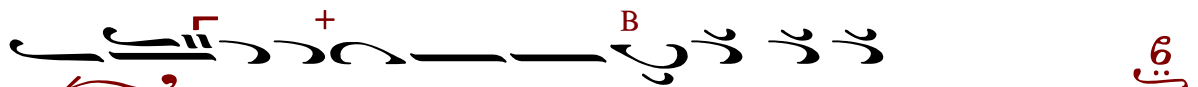
σποινα του κο σμου γεν νη θεις και σω τη

ρι α ε γε νε το τοις α πολ λυ με νοις εκ

των του Α δου πυ λων ρυ ο με νος τους

πι ι στει σε μα κα ρι ζον τας

Ὡδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου.

Σταυρῷ προσηλούμενος, τῶν Μαρτύρων
τοὺς χορούς, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες,
μιμουμένους τὸ πάθος σου Ἀγαθέ· διό σου
δεόμεθα, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας
διανάπαυσον.

Στίχος. ^Γ**Π**ρεσβείαις των Μαρτυρων σου
Χριστε ο Θεος αναπαυσον τας ψυ
χας των δουλων σου

Σταυρω προσηλουμενος των Μαρ
τυρων τους χορους προς εαυτον συνηγα
γες μιμουμενους το παθος σου Αγαθε
διο σου δεομεθα τους προς σε με

τα σταντας δι α να παυ σο ον

6.

Στίχος. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Ἀφράστω τῇ δόξῃ σου, ὅταν ἔλθῃς φοβερός,
κρίναι τὸν κόσμον ἅπαντα, ἐν νεφέλαις
εὐδόκησον λυτρωτά, φαιδρῶς ὑπαντῆσαί σοι,
οὓς ἐκ γῆς προσελάβου πιστοὺς δούλους σου.

6. Αἱ ψυχαι αυτων εν α γα θοις αυ λι

σθη σο νται

Α φρα στω τη δο ξη σου ο ταν ελ

θης φο βε ρος κρι ναι τον κο σμον α παν τα

εν νε φε λαις ευ δο κη σον Λυ τρω τα

φαι δρως υ παν τη σαι σοι ους εκ γης προ σε

λα βου πι στους δου λους σου

6.

Δόξα Πατρὶ...

Πηγή ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρείᾳ θεϊκῇ,
πεπεδημένους Δέσποτα, ὁ ἐξάγων, τοὺς δούλους
σου τοὺς πρὸς σὲ πιστῶς ἐκδημήσαντας, ἐν
τρυφῇ Παραδείσου κατασκήνωσον.

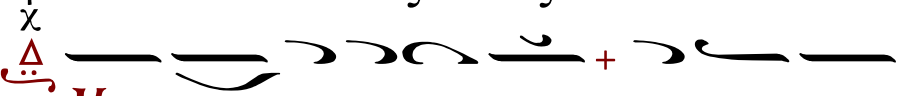
Σπῆχος. ^ΓΔο ξα Πα τρι και Υι ω και α

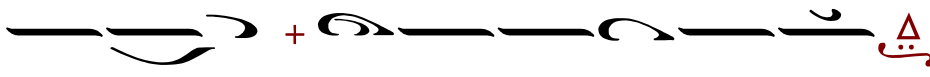
γι ω Πνευμα τι

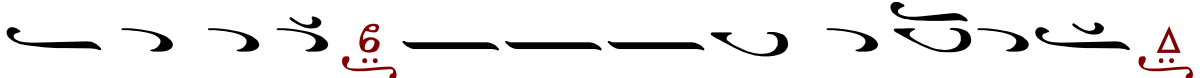
Πη γη ζω η ης πε φυ κας εν αν δρει α
θε ι κη πε πε δη με νους Δε σπο τα ο
ε ξα γων τους δου λους σου τους προς σε
πι στως εκ δη μη σα ντας εν τρυ φη πα ρα
δει σου κα τα σκη νω σο ον

Καὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον.

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, παραβάντες τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντολὴν τὴν ἔνθεον· διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς οὐρανόν, ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου ἐκτινάξαντες.

Στίχος. ^χ

Καὶ νυν καὶ α εὶ καὶ εἰς τοὺς

 αὶ ὠ νας τῶν αὶ ὠ νων α μὴν

Εἰς γῆν α πεστρα φη μεν πα ρα βαν

 τες τοῦ Θε οῦ τὴν εν το λην τὴν εν θε ον

 δι α σου δε Παρ θε νε προς ου ρα νον

 εκ γης α νυ ψω θη μεν τὴν φθο ραν τοῦ θά

 να τοῦ ε κτι να ζαν τεες

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμνον.

Στίχος. **Π**ρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Λυτρωθέντες τῷ σῶ αἵματι οἱ Μάρτυρες,
τῆς πρώτης παραβάσεως, ῥαντισθέντες δὲ τῷ
ιδίῳ αἵματι, τὴν σὴν σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγὴν·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχος. χ ε ε ε ε ε ε ε ε

 Πρε σβει αις των Μαρ τυ ρων σου
 Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ

Ἄν τρω θεν τες τω σω αι μα τι οι Μαρτυ
 ρες της πρωτης πα ρα βα σε ως ραν τισ θεν
 τες δε τω ι δι ω αι μα τι την σην σα
 φως ει κο νι ζου σι σφα γην ευ λο γη τος ει ο
 Θε ος ο των πα τε ρων ημων

Στίχος. **Λ**ὶ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Θρασυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας,
Λόγε ζωαρχικώτατε· τοὺς ἐν πίστει δὲ
κοιμηθέντας, πρόσδεξαι τανῦν, ὑμνοῦντας καὶ
λέγοντας Χριστέ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ἄι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι
σθη σο νται

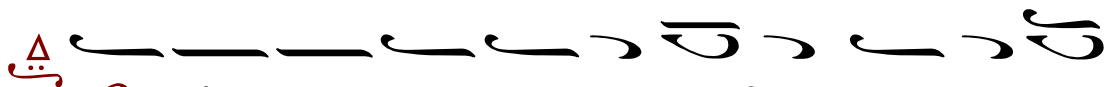
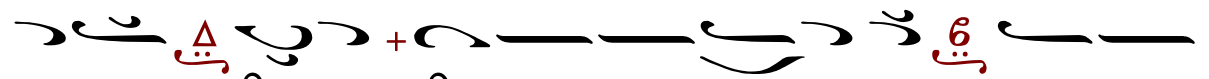
Θρα συ νο με νον τον θα να τον ε νε
κρω σας Λο γε ζω αρ χι κω τα τε τους
εν πι στει δε κοι μη θεν τας προσ δε ζαι τα
νυν υ μνουν τας και ψα λ λον τας Χρι στε ευ
λο γη τος ει ο Θε ος ο των πα τε ε ρων
η μων

Δόξα Πατρί...

Ὁ ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φυσήματι,
θείῳ θεαρχικώτατε, τοὺς μεταστάντας
βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς, ἀξίωσον ψάλλειν
σοι Σωτήρ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Σπῆχος.
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α

γι ω Πνευ μα τι

Ο ψυ χω σας με τον αν θρω πον φυ ση

μα τι θει ω θε αρ χι κω τα τε τους με

τα σταν τας Βα σι λει ας Δε σπο τα τῆς σῆς

α ξι ω σον ψα λ λει ν σοι Χρι στε ευ λο

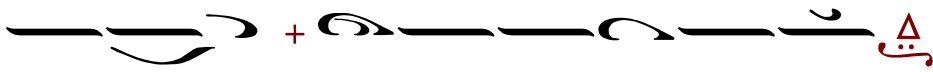
γη τος ει ο Θε ος ο των Πα τε ε ρων η

μων

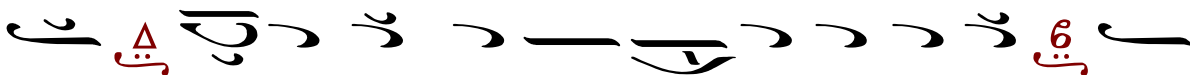
Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα πάσης κτίσεως πανάμωμε,
γέγονας, συλλαβοῦσα Θεόν, τὸν συντρίψαντα
τοῦ θανάτου πύλας, καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα·
ὄθεν σε Ἀγνή, ὑμνολογοῦμεν οἱ πιστοί, ὡς
Θεομήτορα.

Σπῆχος.
Και νυν και α ει και εις τους

αι ω νας των αι ω νων α μην

Υ περ τε ρα πα σης κτι σε ως πα να μω

με γε γο νας συλ λα βου ου σα Θε ον τον

συν τρι ψαν τα του θα να του πυ υ λας

και μο χλου ους συν θλα σαν τα ο θεν σε

Α γνη υ μνο λο γου μεν οι πι στοι ως Θε

ο μη η το ρα α

Ὡδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσίοις.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδειξάμενοι τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀθλοφόροι, Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχος. ^χ₆ — — — — — — — — — —
 Πρεσβείαις των Μαρτυρων σου
 — — — — — — — — — —
 Χριστε ο Θεος α να παυ σον τας ψυ
 — — — — — — — — — —
 χας των δου λων σου

^Δ₆ — — — — — — — — — —
Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδειξά
 — — — — — — — — — —
 μένοι τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ κατὰ κο
 — — — — — — — — — —
 σμηθῆτε Μάρτυρες Χριστοῦ ἀθλοφόροι
 — — — — — — — — — —
 κραυγάζοντες σε ὑπερυψοῦμεν εἰς

Δόξα Πατρί...

Νῦν ἐν γῇ τῶν πραέων πάντας αὐλίζεσθαι, τοὺς προκεκοιμημένους Σῶτερ, εὐδόκησον, πίστει τῇ εἰς σὲ δικαιώσας καὶ χάριτι, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σπῆχος. **Δ**ο ξα Πα τρι και Υι ω και α

 γι ω Πνευ μα τι

 Νυν εν γη των πρα ε ων παν τας αυ λι

 ζε σθαι τους προ κε κοι μη μενους Σω τερ

 ευ δο κησον πιστει τη εις σε δι και

 ω σας και χα ρι τι σε υ πε ρυ ψουν τας

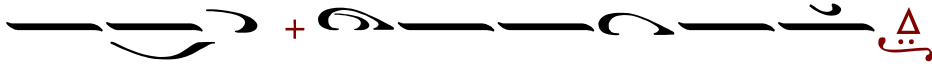
 εις παν τας τους αι ω νας

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Μακαρίζομεν πάντες σε παμμακάριστε, τὴν τὸν Λόγον τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι΄

ἡμᾶς γεγονότα γεννήσασαν, ὃν ὑπερυψοῦμεν,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχος. ^χ **Κ**αι νυν και α ει και εις τους

 αι ω νας των αι ω νων α μην

 Μα κα ρι ζο μεν παν τες σε Παμ μα κα

 ρι στε την τον Λο γον τον ον τως ον τα μα κα

 ριον σα ρκα δι η μας γε γο νο τα γεν νη

 σα σαν ον υ πε ρυ ψου μεν εις παν τας

 τους αι ω νας

Ὡδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου.

Ἐλπίς Μαρτύρων χοροὺς ἐνεύρωσε καὶ
πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν
μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ

σαλευομένην ὄντως ἀνάπαυσιν, ἧς τοὺς μεταστάντας ἀγαθὲ τυχεῖν ἀξίωσον.

Στίχος. ^χ 6 — — — — —

Πρε σβει αἰς των Μαρ τυ ρων σου

— — — — — Δ — — — — —
Χρι στε ο Θε ος α να παυ σον τας ψυ

— — — — — Δ
χας των δου λων σου

Δ — — — — — ⁵ — — — — —

Ελ πῖς Μαρ τυ υ υ ρων χο ρους ε νευ

— — — — — 6 — — — — —
ρω σε και προς την σην α γα πην δι α πυ

— — — — — ^θ γ — — — — —
— + — — — — —
ρως ε πτε ρω σε των μελ λον των του τοις

— — — — — Δ — — — — —
προ τυ πω σα σα την μη σα λευ ο με νην

— — — — — 6 — — — — —
ον τως α να παυ σιν ης τους με τα σταν τας

— — — — — + — — — — — 6
Α γα θε πιστους α ξι ω σο ον

Στίχος. Λῖ ψυχαι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς

αὐλισθήσονται.

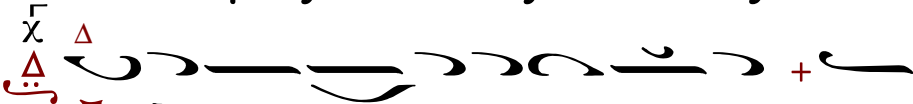
Λαμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς
σῆς Χριστέ τοὺς πίστει μεταστάντας εὐδόκησον,
τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς
ἐλεήμων, τούτοις δωρούμενος, καὶ τῆς αἰωνίου
ἀξιῶν μακαριότητος.

Ἄι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι
σθη σο νται

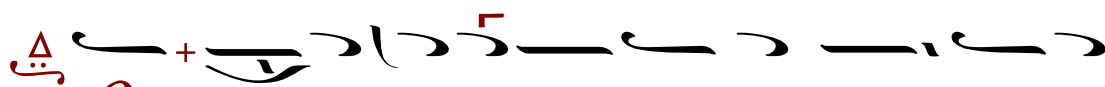
Ἄαμ πρας και θει ει ει ας τυ χειν ελ λαμ
ψεως της σης Χρι στε τους πι στει με τα σταν
τα ευ δο κη σον την εν κολ ποις Α βρα αμ
α να παυ σιν μο νος ως ε λε η μων του τοις
δω ρου με νος και της αι ω νι ου α ζι
ων μα κα ρι ο τη το ος

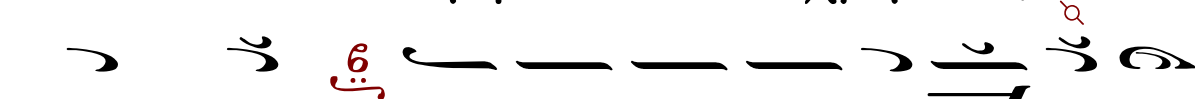
Δόξα Πατρί...

Ὁ ὢν τῇ φύσει χρηστὸς καὶ εὖσπλαγχνος, καὶ θελητῆς ἐλέους εὖσπλαγχνίας ἢ ἄβυσσος, οὓς ἐκ τόπου τούτου τῆς κολάσεως, καὶ σκιᾶς τοῦ θανάτου Σῶτερ μετέστησας, ἔνθα καταλάμπει σου τὸ φῶς, τούτους κατὰταξον.

Σπῆχος.
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α

γι ω Πνευμα τι

ων τη φυ υ υ σει χρηστος και ευ

σπλαγχνος και θελητης ελεους ευ

σπλαγχνι ας η αβυσσος ους εκ του που

του του της κολα σε ως και σκι ας του

θα να του Σω τερ με τε στη σας εν θα κα

τα λαμπει σου το φως του τους κα τα τα ξο

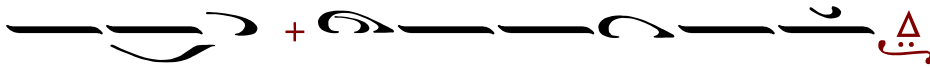
ον

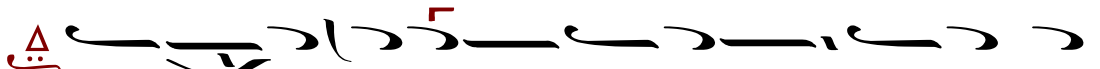
6.

Καὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον.

Κληνὴν ἁγίαν Ἀγνή γινώσκουμεν, καὶ
κιβωτὸν καὶ πλάκα σε τοῦ νόμου τῆς χάριτος·
διὰ σοῦ γὰρ ἄφεσις δεδώρηται, τοῖς
δεδικαιωμένοις διὰ τοῦ αἵματος, τοῦ
σωματωθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς πανάμωμε.

Σπῆχος. **Κ**αι νυν και α ει και εις τους

 αι ω νας των αι ω νων α μην

 Κληνην α γι ι ι αν Α γνη γι νωσκο

 μεν και **Κ**ι βω τον και πλακα σε του νομου

 της χα ρι τος δι α σου γαρ α φε σις δε

 δω ρη ται τοις δε δι και ω με ε νοις δι

 α του αι μα τος του σω μα τω θεν τος

εκ τηςσης γαστρος Πα να μω με ε

6.

Εἶτα ψάλλεται
ὁ Εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος.

«Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ
δὲ Πάναγνε, ὥράθη βροτοῖς, Λόγος
σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
οὐρανίαις στρατιαῖς σε μακαρίζομεν».

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον
οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ
τάγματα διὰ σου δε Πάναγνε ὡρα
θή βροτοῖς Λόγος σεσαρκωμένος ὃν με
γαλύνοντες σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατι
αις σε μακαρίζομεν ἐν

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ΄).

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

14-02-2026 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΨΥΧΩΝ. ΗΧΟΣ Β΄.

αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

$$\approx H\chi_{\text{on}} \frac{\lambda_{\pi}}{\pi} \frac{1}{\alpha} \sim \Gamma_{\alpha}^2$$

τα οικονομικων και το συμφερον πασιν απο

νε μων μο νε δη μι ουρ γε ^Δ₉ α να παυ σον Κυ ρι

ε τας ψυ χας τω ων δου λω ων σου εν

σοι γαρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο ^Δῳ τῷ

 ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η ημων

Δοξα Πατρι και Υιω και αγι
 ω Πνευματι
 Εν σοι γαρτην ελπιδα ανεθεν
 τοτωποιητη και πλαστη και Θεεω η
 ημων
 Και νυν και αι και εις τους αιω
 νας των αιωνων αμην
 Θεοτοκίον. *Γ*
 Γε και τειχος και λιμενα ε
 χομεν και πρεσβινευ προσδεκτον προς ον ε
 τεκες Θεον Θεο το κανυμφευτε
 των πιστων ησωτηρι ααα α

Ἡ Ἐκτενής καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Ὅτι ἐλεήμων...»,
ψάλλονται τὰ Τροπάρια·

Ἦχος δ΄.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων,
τὰς ψυχὰς τῶν δούλου σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον,
φυλάττων αὐτάς εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν
παρά σοί, φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου
πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται,
ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου,
ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁὗ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβὰς εἰς Ἀθην,
καὶ τὰς ὁδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων,
αὐτὸς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου,
Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἁγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ
Θεὸν ἀφράστως κυήσασα πρέσβευε ὑπὲρ τοῦ
ἐλεηθῆναι καὶ συγχωρηθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου.

καὶ ἄρχεται τὸ
μνημόσυνον τῶν Κεκοιμημένων ὡς ἐξῆς:

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. γ' (χῦμα)

Ὁ Ἱερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, **[καὶ τῶν δούλων σου...]** καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. γ' (χῦμα)

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅπως, Κύριος ὁ Θεός, τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. ἁπαξ

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεός τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, Αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν καὶ ὧν τὰ ὀνόματα ἐμνημονεύσαμεν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον. **ἅπαξ**

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σύ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, καὶ ὧν τὰ ὀνόματα ἐμνημονεύσαμεν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἀἰωνία σας ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοί ἡμῶν. (γ')

Ὁ Χορός: Ἀἰωνία ἡ μνήμη. ἐκ τρίτου

Ὁ Ἱερεὺς: Γοφία!

Ὁ Χορός: Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Γτερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν

Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς: Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ὁ** καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων τὴν ἐξουσίαν ἔχων ὡς ἀθάνατος Βασιλεύς, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων Προπατόρων Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, τοῦ ὁσίου καὶ δικαίου φίλου αὐτοῦ Λαζάρου τοῦ τετραημέρου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τὰς ψυχὰς τῶν ἐξ ἡμῶν μεταστάντων δούλων σου ἐν σκηναῖς δικαίων τάξαι, ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀναπαύσαι, καὶ μετὰ δικαίων συναριθμήσαι, ἡμᾶς δέ ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ πατρὸς Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.